

Středa 4. postního týdne

📖 Iz 49,8-15; Jan 5,17-30

Iz 49,8-15

Tak praví Hospodin: „V době milosti jsem tě vyslyšel, v čase spásy jsem ti pomohl, chránil jsem tě a ustanovil (prostředníkem) smlouvy lidu, abys zvelebil zemi a jako dědictví rozdělil zpustošený úděl, abys řekl vězňům: 'Vyjděte!' a těm, kteří jsou ve tmě: 'Ukažte se!' Budou se pást na cestách, svou potravu (najdou) na holých pahorcích. Nebudou mít hlad ani žízeň, nebude je trýznit úžeh ani slunce. **Povede je ten, který se nad nimi slitoval, a přivede je k pramenům vody.** Ze všech svých hor udělám cesty a upraví se mé stezky. Hle, tito přicházejí zdáli, jiní ze severu a od západu, tihle z jižní země. **Jásejte, nebesa, plesej, země, radostně se veselte, hory, neboť Hospodin těší svůj národ, smilovává se nad svými ubožáky.** Sión řekl: 'Hospodin mě opustil, Pán na mě zapomněl.' Copak může zapomenout žena na své nemluvně, není jí líto plodu vlastního těla? I kdyby ona zapomněla, já přece nezapomenu!“

Jan 5,17-30

Ježíš řekl židům: „**Můj Otec je až dosud činný, i já jsem činný.**“ To byl další důvod, proč se ho židé snažili zabít: nejen, že rušil sobotu, ale také, že nazýval Boha svým vlastním otcem a stavěl se tak Bohu naroveň. Ježíš jim na to řekl: „Amen, amen, pravím vám: Syn nemůže sám ze sebe konat nic, nýbrž jen to, co vidí, že koná Otec; co totiž koná on, koná stejně i Syn. **Vždyť Otec Syna miluje a ukazuje mu všechno, co sám koná.** A ukáže mu ještě větší skutky než tyto, takže budete žasnout. Neboť jako Otec křísí mrtvé a je oživuje, tak i Syn oživuje, koho chce. Otec totiž nikoho nesoudí, ale všechnen soud odevzdal Synovi, aby všichni ctili Syna, jako ctí Otce. Kdo nectí Syna, nectí ani Otce, který ho poslal. Amen, amen, pravím vám: **Kdo slyší mé slovo a věří tomu, který mě poslal, má věčný život a nepodléhá soudu, ale přešel už ze smrti do života.** Amen, amen, pravím vám: Přichází hodina – ano, už je tady – kdy mrtví uslyší hlas Božího Syna a ti, **kdo uslyší, budou žít.** Jako totiž Otec má život sám v sobě, tak dal i Synovi, aby měl život sám v sobě, a obdařil ho mocí konat soud, protože je Syn člověka. Nedivte se tomu, neboť přichází hodina, kdy všichni v hrobech uslyší jeho hlas a vyjdou: ti, kdo konali dobro, budou vzkříšeni k životu, kdo páchali zlo, budou vzkříšeni k odsouzení. Já sám ze sebe nemohu dělat nic. Soudím podle toho, co slyším, a můj soud je spravedlivý, protože **nehledám vůli svou, ale vůli toho, který mě poslal.**“

➔ K evangeliu: Účast na lásce Otce a Syna (podle S. Faustiho)

Zatímco ve Starém zákoně se Bůh označuje jménem Otec 15x, v evangeliích ho Ježíš takto jmenuje alespoň 170x, z toho 109x u Jana, 4x u Marka, 15x u Lukáše a 42x u Matouše. Zde se jedná o **variaci na téma Syn-Otec, které je středem Ježíšova poselství a středem čtvrtého evangelia.** Otec je ten, který všechno dává Synovi: dává mu to osobně a dává mu sebe sama (v každém daru dárce dává sebe sama). Syn je ten, který všechno přijímá: své já a samotného Otce.

Otec Syna miluje (srov. Jan 3,35). Adam a jeho potomci po něm nepoznali Otcovu lásku. Tato nevědomost je začátkem našich neštěstí: **kdo se necítí být milován, nemiluje sebe a neumí milovat.** Ježíš právě těm, kdo ho obviňují, řekne, že v sobě nemají Otcovu lásku (v. 42). **Bůh je Otcova láska k Synu a Synova k Otci; a všechno, co existuje, je účastí na této lásce.** Otcova láska se stala viditelnou v lásce Syna ke všem lidem a zjevuje se v těch, kdo vírou v něho považují druhé za své bratry. A jenom když se milujeme navzájem, je tato láska hodnověrná. Nedá se dokazovat, ale může se jen ukazovat.

Každý člověk bude vzkříšen a souzen na základě toho, co vykonal za svého pozemského života. **Naše budoucnost je tedy ponechána naší přítomné odpovědnosti. Konat dobro znamená jednat jako synové a bratři;** to je věčný život, který vyústí do své plnosti za hranici smrti. Páchat zlo znamená nemilovat; to už je smrt, i když člověk ještě žije. Ve vzkříšení se všechno, co není synovská a bratrská láska, ukáže ve své nicotnosti jasně a všem. **Každý je totiž ve svém svědomí volán k tomu, aby žil jako syn a bratr podle svých konkrétních možností.**

✠ MODLITBA

Pane, děkuji za tvé slovo, které mi ukazuje otcovskou i mateřskou lásku Otce, vzájemnou lásku Otce i Syna, lásku, kterou je Duch Svatý. Dej mi prosím ve chvíli ticha zahlédnout a zakusit radost a vděčnost, že na této lásce mám tady a teď podíl... Ze jsem syn/dcera a bratr/sestra... Amen.

